

Kool ja koolmeister.

Kas weame fihla: kui mõnni ridda olled luggenud ütled sa warsti: „Sedda on üks koolmeister kirjutanud, se on haisust tunda!“ — No võib olla; mis wigga sest siis ka olleks? Eks koolmeister wõi ka omma su teiste ees lahti tehha, kui tal middagi süddame peal kippitab? — Olgo sellega kuidagi on, agga minna panneks hea melega sia tüfki ette Salomoni suust ühhe sõnna ja se oleks nenda:

„Tarkus annab ennast kuulda ulitse peal, agga ütski ei panne sedda tähhele.“

Üks minno norepõllisest tutwarest sai koolmeistriks. Sedda on mitto sanud ja sellega ausa ammeti, palju tööd ja wähe leiba leidnud. Minno tuttau leidis keif just nisamma. Temma aastane sissetullik, pead ja jallad kous olli liggi 140 hõbberubla, agga seal olli keif, mis esimeses õppetusses seisab, sukkapaelast kunni wiimse sutäieni. Kas-

tas on 365 päwa, rehenda nüüd isse, kui palju sealt päwa peale tulli? Mitte enam kui waewalt 38 kopp. Ellada liig kassin, surra liig palju.

Se on ikka nenda: saab noor innimenne maiakese, siis nõuab ta ka kassikese senna sisse. Mõnni juhtub kül kaunis terrawa küündega lomakese sama, no agga kes ette ärra teab, muido jääksid poled pulmad aastas piddamatta. Mõnnel jookseb jubba paar päiwi pärrast pulmi omma teed. Kui sa ei tea, kes se on, siis tulle küsi mo käest. Rustawil (nenda olli ta ristinimmi) olli selle polest parrem õn. Temma Anna sarnast polle ma neid palju näinud. Tulline tõ innimenne, kes musta ja korristamatta ello ni wähe sallis, kui pihho silmas, agga seal jures tassane ja allandlik, nago lamba tal; Rustaw kandis tedda ka, sõnnalt ütelda, kätte peal, ja Anna iggapäine nimmi omma mehhe suus olli: „mo maggus südda.“ Agga sedda olli temma ka wäart. Nende abbiello ei wõinud enam õnnelikum olla, kui